

Til medlemmer af Fødevareudvalget

Kommentarer til Folketingets forespørgselsdebat F 28 Bæredygtigt Fiskeri den 20. marts 2007

Jeg fulgte debatten og blev forstemt. Der er noget ravsuskende galt i dansk fiskeripolitik i disse år.

Kystfiskeriet forsvinder fra dansk fiskeri, udmærket understreget af fiskeriforeningsformanden i Strandby Svend Erik Andersen, en af de meget få formænd i dansk fiskeri som der stadig er lidt respekt omkring. På Strandby Fiskeriforenings nylig afholdte generalforsamling sagde han ”Og jeg vil advare mod, at MAF-fiskerne tager mod FKA, som fødevareministeren har sagt, at han gerne vil se på. Hvis vi skal have et småskalafiskeri i Danmark, vil FKA være dødsstødet for det”. (Fiskeri Tidende den 22/3 2007)

Formanden ret og kystfiskeriet forsvinder i FKA modellen og det gælder hele kystfiskeriet, dvs. mindre aktive fartøjer som kystfartøjer og FØI grænsen som er bundet til begrænsede områder. Det vil i hovedsagen sige fartøjer under 12 meter, dvs. EU’s grænse for kystfartøjer.

Det ved jeg og det ved de ansvarlige embedsmænd og kvinder i ministerier og direktoratet. Om ministeren ved det er usikkert, men meget tyder på. Ligeså meget tyder det på, at Dansk Folkeparti ikke ved så meget, altså ikke har fået belyst sagen i dets nødvendige detaljer, inden de støttede regeringen i Ny Regulering - eller også er Dansk Folkeparti ligeglad.

Jeg skal blot have slået fast, at kystfiskeriet som det er og foregår, forsvinder og årsagen er uden tvivl den førte fiskeripolitik som ikke tager de nødvendige hensyn til kystfiskeriet og de livsformer som kystfiskeriet hviler på.

Og det er i den sammenhæng man forstår den debat der fulgte på Enhedslistens forespørgselsdebat om kystfiskeriet. En debat som viste, at de ansvarlige end ikke formår at tale om kystfiskeriet, men derimod om hele fiskeriet. Det er så underligt om noget. I et oplyst demokrati og Folketing som det danske kan politikerne uden problemer tale om og give mening til et dansk forsvar for kystfiskeriet ud for de afrikanske kyster, ex. stoppe Danida bevillinger til lande i Afrika hvis de lande ikke tage vare om deres egne kystfiskere. Men her i landet kan de samme politikere ikke forsvare de danske kystfiskere, men lader dem sejle deres egen sø i kampen mod de store trawlere. Det er meget forstemmende at være vidne til.

Indtryk fra forespørgselsdebatten

Fødevareministeren var bemærkelsesværdig tilbageholdende i den relativ korte debat og det tolker jeg som træthed fra ministerens side. Han er træt af sagen fordi den er givet på forhånd.

Oppositionens forslag til vedtagelse blev som ventet afvist af regeringspartierne støttet af Dansk Folkeparti. Så ministerens træthed vil han sikkert selv beskrive som følger: ”Hvorfor i alverden bruger vi mere tid på endnu en dødfødt fiskeripolitisk debat?”.

Det kan ministeren have ret i, men i så klapper fælden. For hvis det er ministerens tilgang til den aktuelle fiskeripolitik har regeringen og støttepartiet Dansk Folkeparti et stort problem og en meget dårlig sag. For enhver med lidt forstand på dansk politik ved, at har man en god sag, så står alle ministre og medlemmer af Folketinget i kø for at deltage og de taler også gerne lagt over deres taletid.

Det var der ingen af de ansvarlige der gjorde den 20/3 om eftermiddagen i Folketinget i den fiskeripolitiske debat hvor alle, tilhængere og modstandere fik Folketinget og den danske befolkning stillet til rådighed for at debattere dansk fiskeri.

Ministeren gad ikke den debat. Han gav Folketinget en sludder for en sladder og så listede han ellers af. At ministeren og hans støtter har en meget dårlig sag kom tydelig til udtryk gennem de fiskeripolitiske ordførere fra Venstre, Dansk Folkeparti og Konservative.

Dagsordenen var kystfiskeriet og kystfiskeriets fremtid, det kan man mene om hvad man vil, men det var altså dagsorden. Og alligevel ville ovennævnte ordførere ikke forholde sig til den dagsorden. Derimod forsøgte de at feje problemet inde under gulvtæppet med påstande om at de ikke blot var sat i Folketinget for at sikre kystfiskeriets fremtid, men for at sikre hele fiskeriets fremtid. Og dertil brugte de flittigt en retorik som ”vi kan vel alle blive enige om at det ikke var bedre før?” ”at der var for mange fiskere til for få fisk” osv. På intet tidspunkt kom de blot i nærheden af problemets kerne, nemlig at FKA modellen beviseligt, her blot et par måneder efter at den trådte i kraft, tilgodeser de større fartøjer som enten har eller også kan rejse de mange penge der er nødvendige for at kunne fartøjer med kvoter.

Tilbagestår det helt store ubesvarede spørgsmål som alle bortset fra de ansvarlige stiller sig: ”Hvorfor blev det kystfiskerne som nu skal forlade fiskeriet?”

Det er fakta, også selv om de samme ordførere ville have mere tid til at vurdere FKA ens betydning for strukturudviklingen i dansk politik. Problemet er blot, at den tid har kystfiskeriet ikke. Når året er gået er kystfiskeriet, bortset fra et par steder i landet, blevet afviklet det er forsvundet. På Bornholm vil der være 20 større fartøjer tilbage, fartøjer som for at få økonomien til at hænge sammen, skal fiske på samme måde som deres kollegaer fra vestkysten. Dvs. nogle få måneder i Østersøen og så ellers i andre farvande resten af året. Og dermed forsvinder landingerne til Bornholm. Det har Espersen A/S Bornholm allerede taget til efterretning og nu flyttet resterne af sin mia. omsætning til Polen.

Det er fakta og det er regeringen og Dansk Folkepartis ansvar. De vil sikkert påstå, at den udvikling var uundgåelig, at den ville være sket alligevel. Men det er forkert i denne sammenhæng hvor dagsordenen var at pålægge regeringen at sikre kystfiskeriet mod en udvikling som flytter fiskeriet fra de små til de store. Ingen ønsker i ord og tale at kystfiskeriet forsvinder, men det forsvinder alligevel fordi de ansvarlige ikke følger op på deres løfter til kystfiskerne.

I stedet for at støtte op om kystfiskeriet i krise, opfandt regeringen FKA modellen til støtte for de store.

Påstanden om at kystfiskeriet havde fået støtte i form af flere fisk i 2004, dvs. 10 % flere torsk og tunger er ligeså misbrugt og forkert som påstanden om at Thorup Strand har vist vejen for dansk kystfiskeri. Det er kun på papiret det ser sådan ud. De 10 % flere torsk og tunger forslår som den berømte skrædder i helvede og det ved eller burde alle de ansvarlige vide.

For en almindelig kystfisker svarer det til 500 – 1000 kg torsk og nogle få kg. tunger. Det redder ingen kystfiskers driftsøkonomi.

Presset af kystfiskeriets virkelighed, efter FKA, henviser alle de ansvarlige til Thorup Strand. Men hvad er det at fremhæve på Thorup Strand? Her har et selskab bestående af 22 fiskere, inklusiv mandskabet, dvs. 10-12 fartøjer taget et lån på 40 mio. kr. og med dette lån + eget indskud opkøbt

fartøjer, bl.a. fra Thorsminde Havn som i parentes bemærket er ved at være tømt for skibe, for derigennem at kunne få flere torsk som de så må betale 18 kr. pr kilo for at kunne lande.

Det står efterhånden klart også på Thorup Strand, at det bliver en meget dårlig forretning for de deltagende og fremtiden for dette ene kystfisker initiativ tegner sig meget mørk.

Ikke desto mindre bruger de politisk ansvarlige Thorup Strand som det gode eksempel på kystfiskere som turde binde an med de store lån og investeringer.

Ellers er der ikke andre steder rundt i Danmark hvor de ansvarlige kan finde eksempler på andet end at kystfiskeriet giver op og forlader erhvervet, med hvad deraf følger af negative konsekvenser for lokal samfund, den friske dagfangede fisk og fremtidens fiskeri.

Det økonomisk styrede udsmid vokser. Det er lige så sikkert som amen i kirken. Alligevel stod de ansvarlige op på Folketingets talestol og påstod det modsatte. Påstande som dokumenterer, at enten har de ansvarlige ikke mere forstand på fiskeri, end jeg har på at fjerne blindtarme, eller også er de ansvarlige ligeglade med udsmidet af god spisefisk.

Det er forstemmende.

Kurt Bertelsen Christensen
Formand for Levende Hav
Ferring Strand den 22/3 2007